

Επισκεφθείτε το site του βιβλίου:
www.praktoresolympou.gr

Αλέν
ΣΟΥΡΖΕ

Ζουλί
ΦΟΚ

Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΗΣ ΚΙΡΚΗΣ

Αλέν Σουρζέ – Ζουλί Φοκ
ΟΙ ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ 4 – Ο Οδυσσεύς αιχμάλωτος της Κίρκης

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: *LES AGENTS SECRETS DE L'OLYMPE*
Ulysse, prisonnier de Circé

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χριστίνα Μανιά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Μπανούση
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ – ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Αντώνης Αγγελάκης
ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Εντύπωση

Copyright © Flammarion, 2015. All rights reserved.
Copyright © για την ελληνική έκδοση Mamaya Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε., 2016

Έτος 1ης έκδοσης: 2017

ISBN: 978-618-5224-16-5

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοαντύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Mamaya Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.

Κόδρου 19, 152 32 Χαλάνδρι
Τηλ.: +30 210 68 96 875
Fax: +30 210 68 96 877

www.mamaya.gr
e-mail: info@mamaya.gr

Facebook: www.facebook.com/mamayabooks
Twitter: www.twitter.com/Mamayabooks
Pinterest: www.pinterest.com/mamayabooks
Instagram: instagram.com/mamaya_books



mamaya



Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ

Στα βάθη της αβύσσου, μέσα στο κοραλλένιο παλάτι του, ο Ποσειδώνας έχει τις μαύρες του. Έχει αφόρητο πονοκέφαλο από τη μέρα που έπεσε ένας βράχος στο κεφάλι του.* Ο πόνος δε λείπει να περάσει, όσο κι αν τον περιποιείται η σύζυγός του η Αμφιτρίτη με φάρμακα από θαλασσινό αλάτι.

Σωριασμένος πάνω στον διακοσμημένο με ακινούους και κοχύλια θρόνο του, ο θεός της θάλασσας ακουμπάει το χέρι του στο δεμένο με επιδέσιμους κεφάλι του και αναστενάζει βαθιά.

«Ο Οδυσσέας φταίει», λέει γκρινιάζοντας στη γυναίκα του, που κάθεται πάνω σε έναν αμφορέα. «Αν δεν είχε τυφλώσει το μάτι του γιου μου του Κύκλωπα, δε θα είχε πετάξει τον βράχο πάνω στο πλοίο του».

* Βλέπε *Στη σπηλιά του Κύκλωπα* της ίδιας σειράς.

«Ναι, αλλά ο Πολύφημος αστόχησε», παρατηρεί η Αμφιτρίτη φτιάχνοντας τις πυχές του μακριού χιτώνα της από φύκια.

«Μα γι' αυτό ο βράχος μου έπεσε στο κεφάλι», λέει έξαλλος ο Ποσειδώνας. «Αλλά θα εκδικηθώ», δηλώνει υψώνοντας τον τόνο της φωνής του. «Ο Οδυσσέας έχει μέλλον ακόμα για να γυρίσει στην πατρίδα του».

Κοιτάζει κατηφής τις Νηρηίδες, τις νεαρές και χαριτωμένες νύμφες, που εκτελούν ένα νούμερο με χορευτικά ακροβατικά προκειμένου να του αλλάξουν τη διάθεση.

«Άντε να πλατουρίσετε παραπέρα!» τους φωνάζει ο θεός, κάνοντας μια χειρονομία για να τις διώξει. «Οι πιρουέτες σας μου έχουν φέρει ίλιγγο».

Οι Νηρηίδες σταματάνε αμέσως να χορεύουν. Προσβεβλημένες, βγάζουν από τα αυτιά τους τους αστερίες που φοράνε για σκουλαρίκια, τους πετάνε μέσα σε έναν αμφορέα και απομακρύνονται. Εξαφανίζονται ανάμεσα στα ψάρια, στα χταπόδια, στα θαλάσσια φίδια κι όλους τους άλλους αυλικούς που έχουν μαζευτεί στο παλάτι.

Εκείνη τη στιγμή ένας ιππόκαμπος, αφήνοντας μία

σειρά από φυσαλίδες, ανακοινώνει την άφιξη ενός από τους κατασκόπους του Ποσειδώνα που βρίσκεται στην επιφάνεια της θάλασσας. Καβάλα σε ένα δελφίνι, ένας Τρίτωνας σκίζει τα νερά και σταματάει μπροστά στον βασιλιά του.

«Τον είδα! Τον είδα!» αναφωνεί.

«Ποιον;» βρυχάται ο άρχοντας των βυθών, που δεν του αρέσει καθόλου να μπαίνουν καβαλικεύοντας μέσα στην αίθουσα του θρόνου.

«Τον Οδυσσέα, τον βασιλιά της Ιθάκης! Το καράβι του περνάει ακριβώς πάνω από το παλάτι».

Με το που ακούει το όνομα του Οδυσσέα, ο τρομερός Ποσειδώνας πετάγεται όρθιος και ουρλιάζει: «Τον αναιδέστατο! Το θράσος του δεν έχει όρια! Τώρα θα δει την οργή μου! Γρήγορα την τρίαινά μου! Λοιπόν, όλοι σας τρέξτε να βρείτε καταφύγιο ανάμεσα στους βράχους! Θα προκαλέσω τέτοια τρικυμία, από τις λίγες!...»



Το καράβι του Οδυσσέα εγκατέλειψε το νησί των Κυκλώπων εδώ κι αρκετές μέρες και κατευθύνεται τώρα προς τον βορρά.

«Νόμιζα πως η Ιθάκη βρισκόταν στα ανατολικά», λέει ο καπετάνιος του Οδυσσέα.

«Ναι, αλλά θέλω να αποφύγω να περάσω μπροστά από τη Χάρυβδη, την κόρη του Ποσειδώνα. Τρεις φορές την ημέρα καταβροχθίζει μία τεράστια ποσότητα θάλασσας, καταπίνοντας μαζί την ίδια στιγμή τα πλοία και το πλήρωμά τους. Να κάνουμε έναν ελιγμό για να αποφύγουμε αυτό το τέρας».

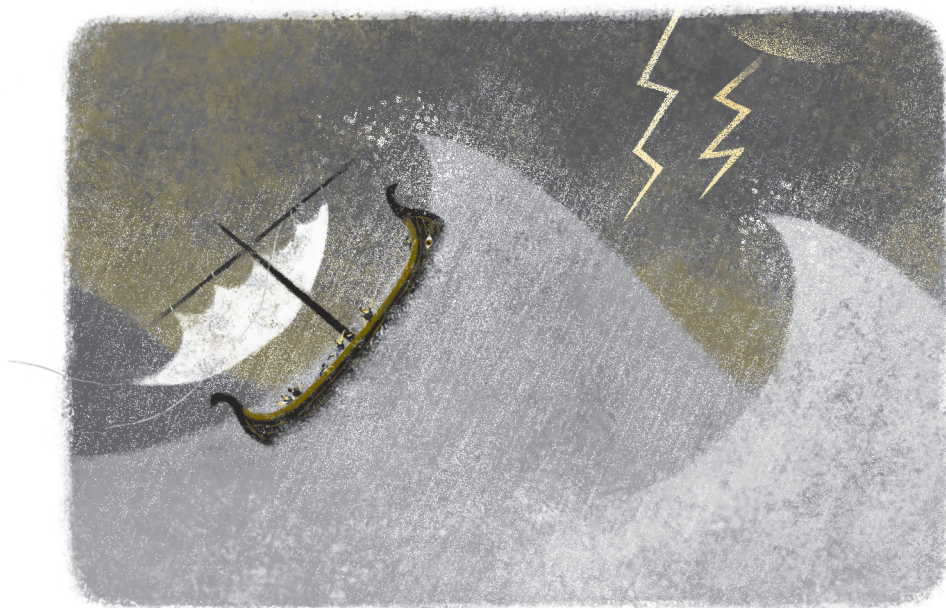
«Ας ελπίσουμε πως δε θα χάσουμε πολύ χρόνο», ξαναλέει ο καπετάνιος. «Είναι πάνω από δέκα χρόνια που έχουμε φύγει από την Ιθάκη για να πάρουμε μέρος στον Τρωικό πόλεμο και ανυπομονώ να ξαναδώ την οικογένειά μου».

«Κι εγώ», αναστενάζει ο Οδυσσέας καθώς σκέφτεται τη σύζυγό του Πηνελόπη και τον γιο του Τηλέμαχο, που ήταν μόνο μερικών μηνών όταν αυτός έφυγε από την Ιθάκη. «Αναρωτιέμαι τι να έχει γίνει στο βασίλειό μου όλο αυτό το διάστημα. Ίσως οι οικογένειές μας να μας θεωρούν όλους νεκρούς».

Ο καπετάνιος δεν απαντάει, καθώς έχει τα μάτια του κολλημένα σε ένα τείχος από μαύρα σύννεφα που σκοτεινιάζουν τον ουρανό και στα κύματα.

«Η θάλασσα αγριεύει», προειδοποιεί. «Το νερό είναι σαν να κοχλάζει μέσα σε ένα καζάνι. Είναι σαν να την ανακατεύει κάποιος από κάτω μας».

Ο Οδυσσέας και οι ναύτες του κοιτάζουν τα κύματα που συγκεντρώνονται σαν ένα κοπάδι από ξέφρενα άλογα. Μαζεύουν αμέσως τα πανιά και σπεύδουν να καθίσουν στις θέσεις τους, έτοιμοι να κάνουν κουπί. Την αμέσως επόμενη στιγμή το καράβι βρίσκεται στον αέρα, καθώς το έχει σηκώσει ένα τεράστιο κύμα. Στη συνέχεια σκάει με δύναμη, προκαλώντας ρωγμές σε όλα του τα ξύλα.



Η θάλασσα είναι μαύρη, τα κύματα είναι ανεξέλεγκτα και επιτίθενται από όλες τις πλευρές. Σαν υγρά, τεράστια βουνά ορμούν πάνω στο καράβι του Οδυσσέα. Μία βίαιη βροχή πέφτει χωρίς σταματημό και ο αέρας είναι τόσο δυνατός, που ξεριζώνει τα κατάρτια.

Ο Ποσειδώνας, έχοντας βγει ο μισός έξω από το νερό, γελάει, με ένα γέλιο που ακούγεται σαν βουητό καταιγίδας. Κρατώντας την τρίαινά του στο χέρι, ο εκδικητικός θεός αναδεύει τη θάλασσα όπως ανακατεύουμε μία σούπα. Το καράβι τραντάζεται χωμένο μέσα στα κύματα. Το πλήρωμα κοπανιέται από τη μια μεριά στην άλλη, κρατώντας τους αμφορείς και τα δοχεία με τα τρόφιμα. Η θάλασσα βυθίζει το πλεούμενο πότε από τη μια και πότε από την άλλη πλευρά.

Κάθε λεπτό οι ναύτες περιμένουν να αναποδογυρίσει εντελώς. Κάτασπροι από τον φόβο τους, δεν μπορούν καν να φωνάξουν καθώς τους χτυπάνε τα τεράστια κύματα. Έχουν γραπωθεί από το τιμόνι, από το ξεχαρβαλωμένο κατάρτι ή από τις θέσεις όπου κωπηλατούσαν.

Η καταιγίδα κρατάει μια ολόκληρη μέρα.

Όταν εξουθενωμένος και αφού πλέον ο θυμός

του έχει ξεθυμάνει ο Ποσειδώνας κατεβαίνει πάλι στον βυθό, ο Οδυσσέας και το πλήρωμά του βρίσκονται εντελώς χαμένοι μέσα σε μία ολοσκοτεινή νύχτα χωρίς αστέρια.

«Τα κύματα διέλυσαν το τιμόνι και το κατάρτι και παρέσυραν τα περισσότερα κουπιά και τις προμήθειές μας», διαπιστώνει ο καπετάνιος. «Δεν έχουμε τίποτα για να κατευθύνουμε το καράβι».

«Ας το αφήσουμε να πλεύσει μόνο του», απαντάει ο βασιλιάς της Ιθάκης. «Κάποια στιγμή θα βρεθούμε σε στεριά».

«Ναι, αλλά σε ποια στεριά; Ποιος ξέρει τι μας περιμένει μέσα στη μαύρη νύχτα;»